

well-דף

דפי קשר מאי 2017

משולחנו של מנהל הקהילה

חברים יקרים!

חג השבועות היה כבר מתקופת בית המקדש חג חקלאי שציין את תחילת עונות הקציר של התבואה והפירות. בעוד שטקסי הרגלים האחרים, פסח וסוכות, לא היו מבוססים על העבודה שנעשתה בבית המקדש (בניית הסוכה, ליל הסדר...), הרי שטקסי חג השבועות היו ייחודיים לבית המקדש.

הטקס המרכזי של שבועות היה "מנחה חדשה" – שתי כיכרות לחם שנאפו מראשית התבואה, הונפו על המזבח, כבקשה מאלוהים למנוע רוחות קשות ואקלים שיפגע בתבואה ו"לחם התנופה", כפי שכוונה, קרא לאלוהים לברך את הפירות. הטקס השני שאפיין את חג השבועות היה הבאת ביכורי השדה לבית המקדש.

בארץ ישראל, המוטיב המקורי של חג השבועות חזר לקבל מקום מרכזי. בשנות העשרים החלו חלוצי העמק להחיות את טקסי הביכורים של היהדות העתיקה. החזרה לארץ, קדושת החקלאות ואידיאל עבודת הכפיים נתנו דחף רוחני חזק לחדש את חג השבועות כחג הביכורים.

ברבות השנים, צומצם חלקה של החקלאות בפרנסת הקיבוצים, וברובם, נותר טקס הביכורים בחג השבועות הקשר היחיד בין החברים והקהילות המתחדשות לבין המטעים, הכרמים והשדות.

חג השבועות שיחול השבוע מסמל את הקשר הכה חשוב בין החברים בדרך לחקלאות - לענפי העץ, לגידולי השדה ולחקלאות המים, קשר שעלינו לשמר ולטפח מהגיל הרך, דרך החינוך הבלתי פורמלי ועד לאירועי התרבות השונים בקיבוץ. רק העמקה וחיזוק קשר זה יבטיחו את המשכה של החקלאות, את השמירה על האדמה ואת חיזוק הקשר שבין דור העתיד לקרקע עליה גדל.

שיהיה חג שמח לכולם!

עמי

28.5.17

חברים ותושבים יקרים,

חג השבועות ידוע גם כחג החקלאים, אשר בעבר ביצעו בתקופה זו את הקציר לאופניו, ואיתם הביאו את ביכורי התוצרת החקלאית. בוודאי לרבים מאיתנו זכורה התחרות בין ענפי החקלאות: "של מי התוצרת יותר גדולה/איכותית ורווחית".

עונה זו של השנה מאופיינת במזג אוויר נעים – זה הבא לאחר החורף הקר ולפני ימי הקיץ החמים.

בימים כתיקונם, אכן זו תקופת הפריחה של המגזר החקלאי, אך לצערנו, השנתיים האחרונות מאופיינות בגזרות של "הריבון" (הממשלה) ו"הבורא" (זה מלמעלה...). גזרות המקשות על המשך רווחיותה של החקלאות המוכרת, לצד בצורת וירידה מתמשכת במשקעים.

ובמציאות זו, מתמודדים החקלאים ומקבלי ההחלטות. עושים את ההתאמות הנדרשות ומחפשים דרכים חדשות להבטחת המשך קיומה של החקלאות בגליל.

ולמרות הכול, ובנימה אופטימית יותר אנחנו מצפים לשנה מקצועית טובה בענפי המטעים, גד"ש, מכוורת, חקלאות המים, וכמובן התעשייה, ושאר הפעילות במגזר העסקי.

מאחל לכל עובדי הענפים והמנהלים הנושאים בנטל חג שמח ושנה מקצועית מוצלחת!

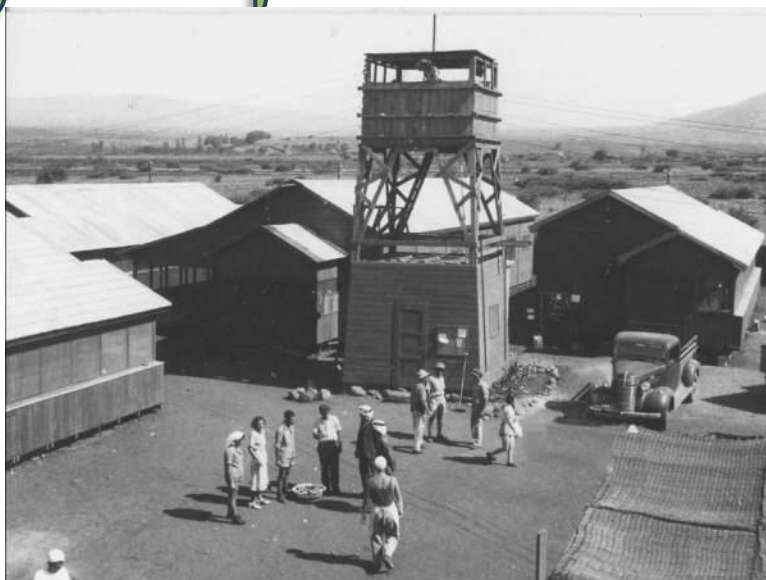
וכמובן לכל הציבור, שייהנה מביכורי הפעילויות בכלל והחקלאות בפרט!

חג שמח,

איתן רחימי

**גיליון זה עמד לצאת לפני החג,
והתעכב. לכן, תמונות החג
והתודות הרבות – בגיליון הבא.**

חג הקיבוץ ה- 78

החומה והמגדל – יום העלייה על הקרקע

ברכת ילדי גן חצב לקיבוץ

ברכת עמי - מנהל הקהילה לחג הקיבוץ

"עם שאינו יודע את עברו, ההווה שלו דל ועתידו לוט בערפל" (מדבריו של יגאל אלון).

חג הקיבוץ, המצוין מדי שנה ביום זה, מסמל את החיבור של העבר עם ההווה והעתיד, חיבור למורשת ענפה ומפוארת שהחלה עוד בימי שבט דן המקראי, שבט שעלה מאזור נחלת דן שבמרכז ושמקימי דן, אנשי קיבוץ השומר שיחזרו את עלייתו היום, לפי 78 שנים במקום זה ממש.

חשיבות השמירה על העבר לא מסתכמת רק באירוע זה או אחר.

השמירה על העבר היא ההקפדה על שימור מבני דן ההיסטוריים ועל שרידי תקופת חומה ומגדל, שימור מבנה המקלחות הציבוריות, שיפוע המאפייה והתנור המקורי ושימורם של מבנים רבים נוספים בקיבוץ, כל אחד ועברו, כל אחד וסיפורו.

השמירה על העבר כוללת את פיתוח אתר הפילבוקס והנחלת מורשת הקרב ממלחמת ששת הימים, קרב אותו נציין באירוע שיתקיים בעוד כחודש באתר.

השמירה על העבר כוללת עבודה מדהימה ומקצועית שנעשית יום יום בארכיון הקיבוץ, חומר המסייע כיום לחיבור דור העתיד עם עברו האישי והקיבוצי.

השמירה על העבר היא המשכיות של מסורות וחגים.

השמירה על העבר היא חזרתם של בני הקיבוץ והנכדים לקבוע כאן את עתידם, היא גם בניית הבתים, שיפוע מבני החינוך וחדוש התשתיות.

שבט דן של ימינו מביט קדימה אל עתידם של כלל החברים - הן ההורים והן הבנים, ומוודא שהוא שומר עליו ומבטיח אותו.

למען המחר... חובה על כולנו לשמור על העבר. אין זה רצון, אין אלה מותרות, אלא ציווי שעל כולנו למלא ולזכור והוא שיסייע לנו לבחור את דרכינו הנבונה והנכונה בהווה ובעתיד.

מבקש למסור את מלוא הערכתנו לכל העומדים על משמר העבר בידן ולכל העוסקים בבניית עתידו.

שיהיה לכולנו חג קיבוץ שמח!

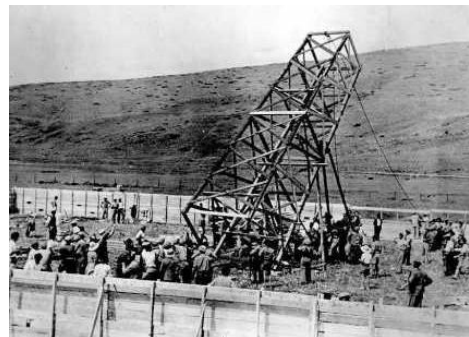
דברים שנקראו ביום העלייה על הקרקע 4 במאי 2017 "חומה ומגדל" ו"הנוקטה"

בחודש מאי 1939 פורסם מסמך מטעם הממשלה הבריטית, מסמך הידוע בכינוי "הספר הלבן" השלישי, שתוכנו הודלף טרם פרסומו. המסמך הכיל בתוכו גזירות קשות לישוב היהודי - הגבלת העלייה, למרות האיום על יהודי אירופה מצד המשטר הנאצי, הגבלות ביטחוניות, ואשרור תוכנית החלוקה [של 1937] לפיה אצבע הגליל לא תהיה חלק מהמדינה העתידית.

מוסדות הישוב נזעקו והחליטו ליישב בדחיפות את האזור ולקבוע עובדות. בראש הקרן הקיימת לישראל עמד אז מנחם אוסישקין שהחליט להקצות משאבים להקמת 5 ישובים באצבע הגליל.

במרץ 1939 עלו לכפר גלעדי ולתל חי פלוגות חלוץ של דן ודפנה להכין את הקרקע לעליה על הקרקע לשטחים שנרכשו על ידי נציג הקק"ל, יוסף נחמני. גשרים מאולתרים הונחו על החצבני והפלגים האחרים המובילים לאזור. בראשית חודש מאי רוכזו מאות מתנדבים לביצוע המשימה.

ב-3 במאי עלה על הקרקע קיבוץ דפנה - מצודת אוסישקין א' ולמחרת, ב-4 במאי, קיבוץ דן, **מצודת אוסישקין ב'**. מאוחר יותר עלו מצודות אוסישקין ג' ו-ד' - שאר ישוב ובית הלל.

המשימה הייתה להקים תוך יום אחד ובטרם חשיכה, יישוב מוקף בחומת עץ בעלת שתי דפנות ממולאות בחצץ, כהגנה מפני ירי, מספר צריפים, אוהלים ומגדל עץ גבוה שבראשו הותקנו זרקור ואמצעי איתות לקשר עם הישובים הסמוכים.

כאן, באזור הזה, שכן המחנה הזמני, לימים הוצמדה למגדל "הנוקטה". במשך השנים הועתק היישוב לאזור בו הוא נמצא כיום.

ה"נוקטה" - תחנה של משטרת הישובים בתקופת המנדט הבריטי. "נוקטה" - נקודה בערבית - הייתה מבנה בטון שנבנה באשור הבריטים כבסיס למשטרת הישובים העבריים - משטרת הנוטרים. מבנים אלה הוקמו תוך שיתוף פעולה בין ה"הגנה" לבין השלטון הבריטי כאמצעי להגנה בפני התנפלות פורעים ערבים בזמן מאורעות 1936-1939.

הנוקטה נבנתה כחלקו התחתון של מגדל העץ. היה בה מחסן נשק ובו מספר רובים וציוד צבאי שונה. סולם הוביל אל גג הנוקטה וממנו אל ראש המגדל. בראש המגדל הותקן זרקור ששימש לסריקת השדות המקיפים ולגילוי אויב מתקרב ליישוב, וכן הותקן בו מכשיר לאיתות כאמצעי קשר עם הישובים השכנים.

מעת לעת היה מגיע קצין בריטי, אחראי לערוך מסדר נוכחות של הנוטרים, לבדוק את מצב הנשק ותקינותו ואת ההיערכות לקראת התקפה אפשרית. מספר חברי הקיבוץ שימשו כנוטרים - "גפירים" - והיו חלק ממערך השיטור הבריטי.

לקראת בוא הקצין עטו הנוטרים עליהם את מדיהם שכללו כובע קולפיק צ'רקסי, עשוי מצמר כבשים, שהוחלף לימים לכובע אוסטרלי.

במסגרת ההתארגנות האזורית פעל בין הישובים טנדר שערך סיורי יום ולילה.

ילדי גן חצב וגן רימון בקבלת
שבת באזור הנוקטה בחג הקיבוץ

משהו מעניין?

חברי הוועד:

יוסי טל, דוד שושני, לריסה אקסלרוד, נדב בן יעקב, גל פוקס, קרן קהת, דורית בן שלום משה.
המוזמנים הקבועים: עמי ודר – מנהל קהילה, איתן רחימי – מנהל עסקים

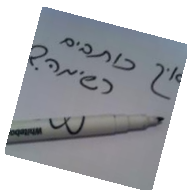
ישיבה 7-2017 מתאריך: 24 באפריל 2017

מוזמנים: לסעיפים 4-5 - טלי בן יעקב; לסעיף 6 - אלון סלומון.

סעיף 1: אושר פרוטוקול ישיבה 6-2017 מתאריך 19.3.17.

סעיף 2: הקמת צוות חזות הישוב

החלטות: ייצא קול קורא להגשת מועמדות לצוות בהתאם להגדרות שיועברו מטעם מנהל הקהילה.

סעיף 3: מוכנות לביקור רשם האגודות

ביקור רשם האגודות בקיבוצי גליל עליון יתקיים ביום חמישי - 27.4. נערך דיון מקדים להכנה לביקור.

החלטות: לא התקבלו החלטות.

סעיף 4: שיוך מבנה אבן מס' 93

המבנה הוכרז כמבנה לשימור, כיום במצב פיזי ובטיחותי קשה מאוד. לפי החלטות קיימות, אין לשייך מבנה בתחומי הקיבוץ הוותיק למי שאינו בן קיבוץ. מאחר וקיים רצון לקדם את שיוך המבנה, ובשל העלויות הגבוהות והמגבלות שבמבנה, התבקשה המזכירות לאפשר הפניה למסלול של בחינת קבלה לחברות ושיוך מבנה זה גם למועמדים שאינם בני קיבוץ.

החלטות: אושר.

ועדת שימור תגדיר הנחיות לשימור המבנה שיוכנסו כנספח מחייב להסכם הקבלה של המשייכים.

יש להוציא קול קורא לכלל הבנים והחברים לשיוך המגרש. במידה ולא יימצא בן או חבר שמעוניין יקודם הליך קבלה גם למי שאינם בנים.

סעיף 5: דנה ועידו ירמיהו – השתתפות בהגרלה לשיוך מגרש בשלב ב'.

טלי הציג את ההבטחה שניתנה לדנה ועידו שישתתפו בהגרלה הראשונה בשלב ב' (המכתב מאורלי ורעיה יצורף כנספח לפרוטוקול). משמע שאם תהיה העדפה לבני קיבוץ - ותתבצע לשם כך הגרלה ראשונה, ישתתפו הם בהגרלה זו.

החלטות: המזכירות מאשררת את ההבטחה שניתנה למשפחה, לפיה ישתתפו בהגרלה ראשונה שתתקיים לשלב ב' בשכונה. יש להעביר למשפחה סיכום כתוב, בו יובהר כי אין מדובר בהבטחה לקבל מגרש.

סעיף 6: נושא אישי.

סעיף מס' 7: צוות תרומות

החלטות: גל פוקס ויוסי טל יהיו נציגי המזכירות בצוות התרומות.

ישיבה 8-2017 מתאריך: 30 באפריל 2017

מוזמנת: לסעיפים 6-2 רביטל זיו – מנהלת משאבי אנוש.

סעיף 1: אושר פרוטוקול ישיבה 7-2017 מתאריך 24.4.17.

סעיף 2: נוהל יציאה לפנסיה.

הוצגה טיוטה אחרונה של נוהל פרישה משנת 2016.

החלטות: הנושא יחזור לשולחן המזכירות ויטופל לאחר שיתבהרו הדברים מבחינת עיגון הזכויות והסטטוסים השונים בדן.

סעיף 3: מבנה ועדת שכר.

הוצג נוהל עבודת ועדת שכר.

החלטות: שחר אשכנזי, החשבת, לא תהיה חברה קבועה בצוות הועדה, אלא תזומן לפי הצורך כמנהלת פעילות הנהלת החשבונות.

סעיף 4: יו"ר ועדת קבלה.

למכרז ניגשו חמישה מועמדים. צוות האיתור ממליץ על שני מועמדים לתפקיד: נועה חרמוני, אשר ארזי.

החלטות: הוחלט להביא לשיחה ולהצבעה בקלפי את שני המועמדים.

סעיף 5: נושא אישי.

ישיבה 2017-9 מתאריך: 15 במאי 2017

מוזמן: לסעיף 2 - חנן איתאי.

סעיף 1: אושר פרוטוקול ישיבה 2017-8 מתאריך 30.4.17.

סעיף 2: כספי מנגנון האיזונים: שיוך דירות.

חנן סקר את כל הנוגע למנגנון האיזונים הקיים בהחלטות שיוך הדירות.

בחלק ניכר מהקיצוצים משמשים כספי מנגנון האיזון לטובת שיקום תשתיות בשכונות הוותיקות בקיבוץ והוצאת תשתיות ציבוריות המגרשים. כיום, אין מקור כספי להוצאת התשתיות, כ- 100,000 ₪ הוצאה בשנת 2016.

מוצע, כי כספי תשלום החוב הנדחה שהתקבל לאחר מכירת ביתם של רביב ונתיבה בן צבי (כ- 75,000 ₪), לא יועברו לתקציב השוטף, אלא ישמשו להשקעות בתשתית באזורי המגורים בתחום הקיבוץ הישן בלבד. יובהר, כי בהתאם לתקנון השיוך, ניתן להעביר את הכספים לקיבוץ ו/או לחשבון הנאמנות.

החלטות: אושרה ההצעה לפיה כספי תשלום החוב הנדחה שהתקבל לאחר מכירת ביתם של רביב ונתיבה בן צבי (סך של כ- 75,000 ₪), ישמשו להשקעות בתשתית באזורי המגורים בתחום הקיבוץ הישן בלבד.

סעיף 3: עדכונים: בקשת רשם האגודות למציאת מתווה עיגון זכויות חלופי בהסכמה.

הועבר עדכון בנוגע למהלכים והניסיונות למציאת מתווה חלופי לעיגון הזכויות בדן.

החלטות: לא התקבלו החלטות.

סעיף 4: תקציב קהילה – עדכונים.

החלטות: לא התקבלו החלטות.

סעיף 5: עדכון: בחירת מרכז ועדת קבלה.

אשר ארזי ביקש לבטל את מועמדותו לתפקיד.

החלטות: אישור נועה חרמוני כמועמדת יחידה יובא לשיחת קיבוץ.

סעיף 6: עדכון: ועדת תכנון ובנייה.

דוד מעיין ביקש להפסיק את חברותו בוועדת תכנון ובנייה.

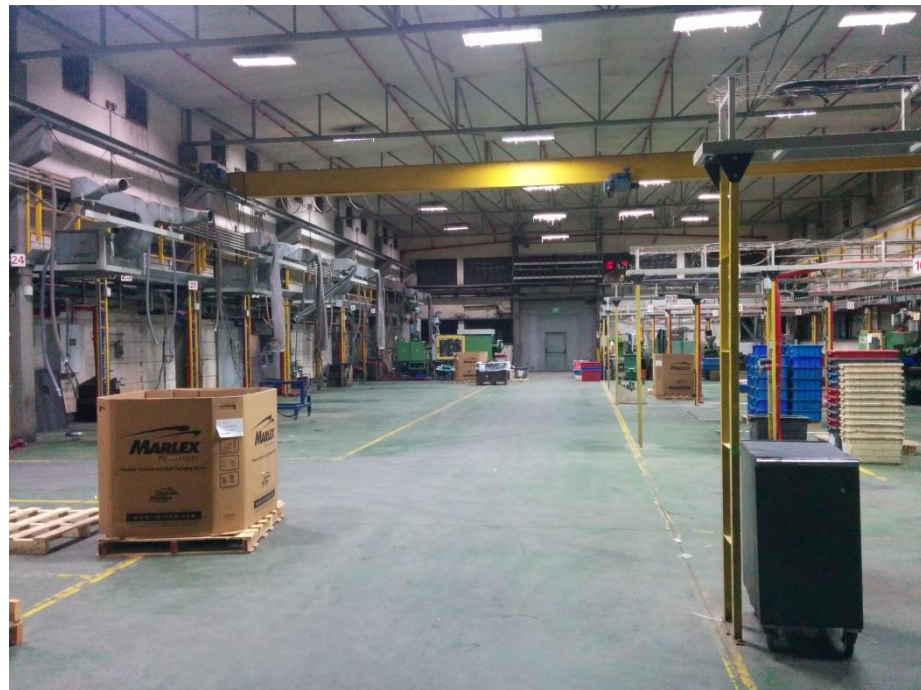
החלטות: יצא קול קורא לנציג ציבור חדש בוועדה. **המזכירות מבקשת להודות לדוד על שנים של השקעה, מסירות וקידום תכנונו ופיתוחו של הקיבוץ.**

סעיף 7: עדכון בנושא שלב ב' - אפשרויות ביצוע.

הועבר עדכון בנושא עבודת צוות צמיחה דמוגרפית וועדת תכנון ובנייה, בכל הנוגע לבחינת אפשרויות שונות לביצוע תשתיות שלב ב'. יועבר במהלך יולי לדיון והמלצה במזכירות, ולאחר מכן לשיחת קיבוץ.

החלטות: לא התקבלו החלטות.

ואם זה קרה החודש: אולס הייצור של נאן-דן-ט"ן כאצט ריק לאמרי.
אמתינים לאפצל שיכור את המקום.

"הקרב על דן"

מספר הערות

כתב שאול גבעוני בעקבות התכנית בגלי צה"ל על הקרב על דן. שודרה במוצאי שבת 20.5.17

שמעתי, כמו רבים אחרים מחברי דן, את השידור בגלי צה"ל בהנחיית יעל דן עם יוסי, עמירם, אבשלום, עמיקם ורן. מי שחי אז זוכר היטב את ימי הכוננות לפני המלחמה ואני, כמילואימניק צעיר בעמק דותן, גם חשבתי לעצמי מה קורה בדן ומה עם משפחתי. ואחר כך, לאחר שעלינו עם החטיבה שלי לגולן וראיתי את דן מזוית שאף פעם לא ראיתי, זה היה מרגש ביותר.

טבעי לגמרי שהחייל בשוחתו או בטנק רואה את המלחמה בצורה מאד צרה, כמי שמסתכל על נוף דרך צינור ומקיש מכך על הנוף כולו. אחרי מלחמת ששת הימים נעשו בחטיבה שלי תחקירים ונדהמתי לגלות שחיילים שהיו באותו אירוע ראו דברים שונים לגמרי. לא הייתי נדרש לעניין זה אם אנשים היו פשוט מספרים חוויות מהקרב, אך כיוון שלחוויות התווספו תובנות שונות על התנהגות הצבא, הממשלה, השרים וכו' הנושא חרג מהאספקט האישי החייוני בלבד.

אבל השנים שעברו מאז, היו אמורות לשנות קצת את נקודת המבט של הלוחמים אז. אינני בא לחלוטין להמעיט ולו כזית מעמידתם בגבורה מעטים מול רבים ביחס של 1:10, ובכול זאת יש לי שלוש הערות ומחלוקת אחת עם המרואיינים:

באשר להערות:

1. (בידי הקלטה גולמית של כל הריאיון) רק בדקה ה-40 לריאיון, לאחר שלמעשה רוב הדברים נאמרו והמרואיינים עברו לשיחה חופשית יותר, אמר אחד המרואיינים: "נעשה עוול לאנשי המטה אם לא נזכיר את תרומתם", לשאלת יעל במי המדובר, אמר אותו מרואיין: "המא"ז ישראל רונן שנפטר לאחרונה וסגנו ראובן אריאל". ואחר כך בא תיאור קצר של ההכנות למלחמה, והמטווה במחסן הדיג, הערה לא מחייבת זאת לא נכללה בשידור.

להצלחה או לכישלון במלחמה אחראי המפקד והוא זה שמשלם במקרה כישלון או מצוין לשבח בהצלחה. ישראל רונן, כמוהו כמאמן כדורגל, נבחן לא רק בניהול המשחק אלא גם באימון הקבוצה והכנתה וישראל השקיע ימים כלילות עוד לפני הכוננות בארגון הכוחות, חלוקת הגזרות והמפקדים עליהן, הנשק, התחמושת הקשר, האימונים, הקשר עם הצבא, המטווה המאולתר במחסן הדיג בניגוד להוראות הצבא ולבסוף - תכנון הקרב והפיקוד עליו. לצערי, חלקו המכריע בקרב נעלם בריאיון.

2. המרגמות – תרומתם של הרגמים לקרב לא מוזכרת בראיון כלל, מוזר, שתי המרגמות של דן על פי פקודה של ישראל היו מטווחות מראש לוואדי עסל כי הוא הניח שאם תבוא התקפה היא תבוא משם, ירי פצצות הזרחן תרם בוודאי יותר להצתת השדה מאשר אש הכדורים. 300 פגזים ירו שתי המרגמות בתוך כ-15 דקות וניפחו את הקנים כתוצאה מקצב האש הרצחני. החיילים הסורים, מי מהם שנשאר בחיים בוודאי זוכר את הפגזת התופת הזאת... נזכיר בהקשר זה את מנחם אהרון ודודי שלמה גבעוני... בהמשך, הצטרפה גם המרגמה של קיבוץ דפנה וזינבה בנסוגים.

3. עמירם טוען בראיון שלא היה לנו נשק אנטי טנקי. לא נכון: זאבי אילי היה מצויד בבזוקה בפילבוקס המזרחי, ובנוסף, היו ברשותנו שני תותחי נ.ט. 90 מ"מ. הצרה הייתה שהם הוצבו בעמדות לא טובות ולא היה להם קו ירי לטנקים (דרך אגב הם הוצבו שם בניגוד לדעתו של ישראל רונן). אולי זה לא מספיק ואולי הצבא גם לקח משהו אבל נשק נ.ט. היה גם היה.

ולמחלוקת:

אני לא מקבל לחלוטין את הטענה שהצבא הפקיר את דן, טענה כזאת פירושה שצה"ל מראש וביודעין ויתר על דן והביא בחשבון את האפשרות שקיבוץ דן ייכבש, לכאורה לטובת מטרות אסטרטגיות, טענה כזאת רחוקה מהמציאות, בכול מלחמות ישראל שבאו לאחר מלחמת ששת הימים מוכרים לנו מחדלים מודיעיניים, קונספטים שגויים קבלת החלטות קטסטרופלית וכדומה, זה לא אומר שקיבוץ דן הופקר, דרך אגב, טענה דומה מושמעת על ידי תושבי עוטף עזה ביחס למנהרות ב"צוק איתן": "הופקרנו ע"י צה"ל הם אומרים וכעת צה"ל חזק בהרבה ממה שהיה אז.

בנוסף, באותם זמנים, מסיבות של מחסור חריף בכוח אדם, יושמה התפיסה של הגנה מרחבית, כלומר הגנה של היישוב על עצמו באמצעות ביצורים שסיפק הצבא, נשק תחמושת תקשורת ועוד וגם על ידי העברת לוחמים שהשתחררו משירות סדיר ישר להגנה מרחבית לתגבור כוח ההגנה במקום למערך המילואים. למשל, ישי גרשוביץ, הרגם בן כיתתי או יוסי שטרק ז"ל, מפקד צוות תותח 90 מ"מ. אי לכך, הצבא ראה בקיבוץ מוצב צבאי לכל דבר ועניין. אולי היום קשה להבין זאת, אבל אז זאת הייתה תפיסת ההגנה הצבאית. דרך אגב, גם בתקופת ה"פתח לנד", שנים אחר כך הגנו על עצמנו (עם עזרה מהצבא) לפעמים שמונה שומרים בלילה על חשבון העבודה בענפים!

יש טענה של הצבא שחלק מהישובים (כולל דן) ביקשו מהצבא אישור לפנות את הילדים והאוכלוסייה הבלתי לוחמת, הצבא לא הסכים בטענה שאם הלוחמים לא יגנו על בני משפחותיהם לא תהיה להם מוטיבציה להילחם בנחישות (טענה מוזרה אבל בעובדה הצבא לא אישר והישובים לא פונו).

אני ממליץ לכולם להקיש "הקרב על דן" בגוגל, לבחור באתר "נעמוש" ולקרוא הרבה חומר על הקרב, בנוסף לרעיונות נרחבים עם ישראל, יוסי ועמירם יש גם תיאורים של כמה אנשי

צבא שהיו מפקדי הגזרה: דדו אלוף פיקוד צפון, מנו שקד מח"ט 3 החטיבה המרחבית בגזרתנו, שמחה אסף - מג"ד 34 המסופח אליו, חזי דר - הסמג"ד, ואחד המ"מים. כולל יומני המלחמה של הפיקוד והחטיבה.

העדות הכי מוזרה היא של המג"ד שטוען שחברי דן בודים את כול הסיפור מליבם, לא היה ולא נברא.

מעניינת במיוחד עדותו של חזי דר הסמג"ד שאני מביאה כאן כלשונה:

"לקחתי את הגייפ עם הנהג והגעתי לשם. ההפגזה על הקיבוץ לא הייתה כבדה. נסעתי עד הגדר המזרחית וראיתי את אנשי הקיבוץ בעמדות. היה שם צוות של תותח נ"ט שעבד, וראיתי שאין לי מה לעשות שם. שמעתי קולות של מרגמה ואיתרתי צוות מרגמה 81 מאויש על-ידי תלמידי הקיבוץ והמורה שלהם. הצטרפתי אליהם ועזרתי להם לסחוב את הפצצות. צוות המרגמה ירה המון, ובסך הכול נראה לי שהמערכת שם פעלה היטב. ניסיתי למצוא את המא"ז ולא הצלחתי לאתר אותו."

מחמיאה מאד גם עדותו מאז של סא"ל (אז) מנו שקד:

"לקחנו את פלוגת הטנקים השנייה מ-377 שהייתה בתל-חי והכנסנו אותה לשטח גם כן. בשטח (הסתבר: א') שאת שאר ישוב בכלל לא תקפו ושבוצו בסך הכל אותן שתי התקפות שג'מקה [קמ"ן פיקוד צפון] תיאר אותן, התקפות הנפל על המוצב המזרחי של תל דן [הכוונה לקיבוץ] ועל תל דן עצמו. מוכרחים לציין שני דברים: א') המוצב המזרחי של תל דן עבד יפה מאוד, היו שם חבר'ה או עד גיל גיוס או מעל גיל גיוס. רוב הלוחמים היו בני 50 ומעלה, כשבני ילדי ה-11 הי"א-י"ב הריצו תחמושת כל הזמן למוצב. המוצב עבד יפה מאוד, ולמעשה מנע את ההתקפה הסורית הנוראית על המוצב עצמו, על קיבוץ דן."

אכן, אפרים ריינר, חבר קיבוץ גן שמואל בעברו, לא כלל את הקרב על דן בהיסטוריה הרשמית של צה"ל על המלחמה בפיקוד צפון, ייתכן שמהסיבות שעמירם טוען.

ולבסוף עדותו של קצין סורי: **"החיילים שלנו נשארו חשופים כמו ברווזים במטווח"**

קצין ארטילרי סורי שהשתתף בהתקפה על קיבוץ דן מתאר: "מהמפקדה בדמשק הודיעו שיש לבצע התקפה מוגבלת, כך הם כינו אותה והסבירו שהכוונה למחטף קרקעי קטן כדי לאיים על ישראל שלא תמשיך בתוקפנות שלה. למחרת בבוקר יצאתי מוקדם עם רכב הסיור שלי מבסיס קלע לעבר הגבול. הייתה התרגשות גדולה לקראת הפעולה. עברתי על פני חלק מהכוחות שהיו מתוכננים להשתתף. כוחות הרגלים היו מרוכזים באזור צומת זעורה, הטנקים כבר היו מוכנים באזור הבניאס.

בזעורה ראיתי את החיילים באור זריחה. עד היום אני זוכר את הפרצופים שלהם. בצבא הסורי המשמעת הייתה נוקשה ונשמר בהקפדה המרחק בין קצינים לחיילים. אבל אחד מהחיילים ביקש ממני סיגריה. נתתי לו בלי היסוס ובירכתי אותו לקראת הקרב. הם היו ממש

ילדים והיו נרגשים מאוד. הם לא ידעו שבעוד כמה שעות רבים מהם ילכו אל מותם. משם המשכתי לעמדות הגבוהות יותר באזור הגבול, כדי שאוכל לצפות ולסייע בארטיילריה. עוד לפני שהם פתחו בתנועה התחלנו להמטיר אש על שאר ישוב, קיבוץ דן ועל דפנה. הטיווח היה קל, המטרות כבר היו מוכרות היטב לתותחנים שלנו".

מקריאת החומר, אפשר להבין שהפיקוד קיבל התרעות רבות מאד, מטנקים גולשים לכפר סאלד ושמיר עבור דרך חשש לפלישה מעמק עיון וכלה כרגיל במלחמה דיווחים שגויים, מודיעין לקוי והערכות שגויות, כוחות החטיבה הדלילים נפרסו עד גדות בדרום ונמתחו ככל יכולתם. צריך לזכור שעם כל הטראומה, הקרב היה קצר וכשהמכונה הצבאית כבר הגיבה, ושלחה את מחלקת הטנקים לשאר ישוב במקום לדן הקרב כמעט הסתיים.

אני כן מקבל את הטענה שלאחר שהכול נגמר, הצבא היה צריך לציין לשבח (כן, כולל אות מופת) את קיבוץ דן שהדף את ההתקפה לבדו באירוע היחיד מאז מלחמת השחרור בו ישוב יהודי הותקף על ידי כוח קרקעי ערבי, כנראה שבגלל שדבר כזה לא קרה עד אז הצבא לא ידע איך "לאכול" אזרחים לא מגויסים לוחמים מול האויב (ישראל סיפר לי שדרש מהצבא לתת את אות המלחמה לא רק למגויסים אלא גם למתנדבים, משהצבא לא הסכים, ישראל הודיע להם שבמקרה זה אף אחד לא יקבל את האות) לא ברורה גם הימנעות הצבע מלפרסם מסמכים ותחקירים אם אכן נעשה כך. אך גם לכך יש כללים, והנה רק עכשיו מפרסמים את הפרוטוקולים של ישיבות הממשלה מתקופת ההמתנה ומשום מה הם לא נראים סוד כל כך גדול...

אף פעם לא פרסמתי מאמר ב"וול דן", אבל חשוב לי שהדור הצעיר שלא מכיר כל כך, אם בכלל את הסיפור ישמע גם דעה קצת שונה מהדעה של יוסי ועמירם (וגם ישראל ז"ל) שכבר הושמעה במדיה מספר פעמים.

לא מאוחר גם היום לדרוש מהצבא לתת לדן את אות המופת (לדוגמה) כמו שמקובל היום לתת ציון לשבח ליחידה צבאית כולה ולא לפרטים בתוכה. אם זה יקרה, נקבל את ההערכה לה ראוי "הקרב על דן".

שאל גבעוני

מלחמת ששת הימים בכותרות העיתון מהתקופה

הטור של צאלה ואסתר - מערכת החינוך

סיכום ישיבות ועדת חינוך

חברי הוועדה: יהודית ארזי, סלעית זמיר-לב ארי, ליטל תמיר-אלפסי, ענת ארזי, רועי גרדי, דוד שושני – רפרנט מזכירות, עמי ודר – מנהל קהילה, אסתר חסד – מנהלת גיל רך ומנהלת הבל"פ – צאלה.

ישיבה מס' 7 - 9/5/2017

סעיף 1 – "בית ספר של החופש הגדול" בלב העמק: במהלך שלושת השבועות הראשונים של יולי: 2-21/7 יתקיים בלב העמק "בית ספר של החופש הגדול" לילדי א'-ג'. בשנים קודמות, רוב ילדי דן הלכו לבית הספר. בשנה שעברה הוחלט שדן לא פותחים מערכת מקבילה בקיבוץ. לאחר דיון בוועדת חינוך וכהחלטה מערכתית התומכת בבית הספר, סוכם כי לילדי תמר א'-ב' יינתן מענה לאחר שעת חזרתם של הילדים מבית הספר (13:30 + א. צהריים) עד לשעה 16:00. לילדי כיתה ג', מכיוון שהם נמצאים לאורך כל השנה בדקל ובית הילדים פתוח במהלך יולי לכיתות ד'-ה', תהיה השנה אפשרות בחירה: 1. לבוא לדקל מהבוקר. 2. לבוא משעות הצהריים, לאחר "בית הספר של החופש הגדול" (נשלח להורים במייל).

סעיף 2 – פנייה של סיון רביץ – פתרון לילדי כיתה ו' בקיץ: הצעה לשלב את ילדי ו' בפעילות הנעורים כחלק מהחיבור בשנת הבר מצווה. צאלה ואביעד דינור מהמועצה יבחנו את האפשרות לפעילויות בחופש, בשעות הבוקר לילדי ו'-ז'-ח'.

מוצע: פעילות מובנית כשלוש פעמים בשבוע, 3-4 שעות בבוקר/צהריים. תנאי לפתיחת הפעילות היא מינימום נרשמים. המדריכים שיר ומורן יבדקו עם ילדי ו'-ז'-ח' את השבועות בהם הם נמצאים בקיבוץ ואפשר לפתוח את הפעילות בנעורים.

סעיף 3 – עדכון פגישה בנושא העלאת חיובי הורים בנעורים: אביעד דינור מהמועצה הציע כמה מודלים שיוצגו להורים לבחירתם, מצורף סיכום השיחה + המודלים, מועד שיחת ההורים נקבע ל 4/6.

סעיף 4 – יום צוות לחינוך: אסתר מסרה עדכון לגבי המסגרת, שאלת הצטרפות צוות הבל"פ ליום הצוות נבדקת אולי לחצי יום מ-12:30, תיבדק גם אפשרות להפעלת המערכת הבל"פ בעזרת הנעורים, סלעית ויהודית מ-12:30.

סעיף 5 – ציון 50 שנה למלחמת ששת הימים : יהודית סיפרה על אירועי המלחמה בדן ועל הסיפור המיוחד של אנשי דן במלחמה. צוות שימור מציע אירוע מיוחד לציון היובל בפילבוקס המזרחי. הסיפור יסופר באתר + טקס במקום ב-6/6. האירוע והמקום לא ממש מתאימים לילדים. צוות שימור החליט שהילדים לא ישתתפו באירוע ושהם לא מתאים. לגבי הנעורים - אירוע משלהם, אולי עם המכינה ממעין ברוך.

צוות החינוך ב-6/6 בקורס עזרה ראשונה לקראת הקיץ בשעות 16:00-20:00.

סעיף 6 – שיפוף גן חצב: ניתן "אור ירוק" לשיפוף. השיפוף יתחיל בסוף אוגוסט-תחילת ספטמבר ויימשך כ-3-5 חודשים. שנת תשע"ח תתחיל במבנה חלופי. הצעות נבחרות למבנה החלופי: המועדון לחבר, מבנה "צבר". עדכונים יימסרו בהמשך.

סעיף 7 – אירוח מכינת "עין גדי" במבנה צבר (ליטל): החלטת הוועדה: מכיוון שאנחנו אורחים במבנה "גרעין צבר", ליטל תפנה לשוהם לקבלת אישור לאירוח. ליטל אחראית על אירוח המכינה ותיאום מול צאלה. ההחלטה על אירוח במנה דקל/תמר נשארת כשהייתה.

ישיבה מס' 8 15/5/2017

ברכות אלה על סיום שנה בתפקיד!

סעיף 1 – עדכון שיפוף דקל: קיבלנו מעמי אישור ליציקת רצפה, עקב הפרשי גובה, לאחר שבירת הקירות. אנחנו בלחץ של זמן לסיים את השיפוף, לפני תחילת החופש הגדול ולקבל החודש את כל אישורי הבטיחות, להגשה בתיק קייטנה למשרד החינוך. אנו לומדים משיפוף דקל לגבי השיפוף בגן חצב. צריכה להתקבל החלטה לגבי מבנה חלופי בזמן השיפוף של גן חצב, ליווי הפרויקט וחישוב זמן השיפוף בהתאם.

סעיף 2 – בית תינוקות לשנה הבאה: נשקלת האפשרות לא לפתוח בית תינוקות נוסף בספטמבר, אלא בינואר 2018. בדצמבר כבר אפשר לקבל תקציבים מהמועצה של תב"ר [תקציב הניתן מהמועצה] 2018, כסף שמיועד לשיפוף גן חצב והמרפאה.

עמי העלה אפשרות לפנות לשרון גידו במועצה, לעזרה במימון שיפוף בית התינוקות כסניף לתקופה זמנית.

- עמי יזמין קונסטרוקטור לבדיקת הגג במבנה של דוד מעין. ילחץ על דוד לפנות את המבנה.
- הועלו החלופות השונות לגבי מספרי הילדים בשקמה ובשקדיה. נדונה מצבת כוח האדם בשני הבתים.

סעיף 3 – לקראת שיחת הורים ב-4/6 בנושא העלאת תשלומי הורים בנעורים:
- ביולי-אוגוסט תהיה עלייה בתשלום החודשי והוא יעמוד על 500 ₪ בחודש, לא כולל פעילויות חוץ.

- מספטמבר יעלה התשלום החודשי מ-250 ₪ ל-280 ₪ בחודש. עלייה זו נדרשת עקב תוספת הדרכה ופעילויות בנעורים.

סעיף 4 – פנייה אישית.

אסתר וצאלה

תמונות של ילדינו

סדר פסח בשקמה

אשר ארזי מספר לנכד אמרי ולכל ילדי גן
רימון על ילדות בקיבוץ, בפעילות לרגל חג
הקיבוץ

חג העצמאות

ביקור של אנשי חינוך מסין בגן רימון ביום הזיכרון

ילדי גן רימון

ילדי שקמה

ילדי גן חצב אירחו חיילי גבעתי ממוצב
לילך וההתרגשות הייתה עצומה

ערב יום הזיכרון – ילדי שקדיה

ליג בעומר

ילדי חצב ורימון

ילדי שקמה ושקדיה

מדורת ילדי הקיבוץ – כולם יחד

משלחת אנשי החינוך מסין עם ילדי הנעורים – יום הזיכרון

דקל תמר

דקל תמר בנחל ליד הבית הזמני – "צבר"

בתינו הומים מתינוקות התינוקות בדרך משבועות עד שבועות

שבועות
תשע"ז

בר מאור – בנם של ליאור וליעד, אח של רני

רז רוח – בנם של מאיה ואביהו רוח,
אח של גיא ורותם

נטע רוח – בתם של אביטל ומור, אחות של אלון וגפן

עמליה – בתם של רם ורווית רינגל, אחות של
דניאלה וגילי

דניאלה מנקובסקי – בתם של איגור ויוליה,
אחותה של אנפיסה

עלמה פורת – בתם של נטלי וירון, אחות של דניאלה

לירי גונאל – בתם של גילי ואיתי

גוני טויזר – בתם של נועה ודודתן,
אחות של עמית ועופרי

זיו רודולף – בתם של ליטל וזוהר,
אחות של רותם, ענבר וגיל

זוהר גריידי, בנם של
טליה ושחר, אח של
לביא

מיה פרץ – בתם של מורן
וירוס

אלון בר – בנם של רונה
ואמיתי, אח של נוגה

נריה גידו – בתם של יעל ובן גידו

בר פרלמן – בנם של מעיין וניר, אח
של הראל

גיא ניב – בנם של אבידע ודליה

כרמל שאודר – בתם של עמית
ושירן

יוני דגני קוזאצ'קביץ' – בתם
של יהל וסטס

דורון טפר – בנם של גלית וצחי
טפר, אח של ליאור